

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CXX. Promulgatio Canonizationis B. Stanislai Kostkæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

Qui Abbatēs excludenti a Capitulo Generali.

De Studentibus.

De Regestis Congregat.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

Tum pro exemptione a solutione depositi Capitularis.

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionum.

Concessio præfate exemptionis.

tionem in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, nimirum. Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbatēs, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsent, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translati fuerint; cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimen prædicti Monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit. Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitivo voce, vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S. Anselmi admitti proponuntur. Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratorie Generalis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi Seraphino a memorato Capitulo Generali iunctum fuerit, ut declarationum ejusmodi Constitutionum, novarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmiter subsistant, & serventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, simulque nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria ipsius Congregationis a solutione depositi Capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitularum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio ad triennium alias factam, juxta quædam fel. recordat. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 26. Martii 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiantur, eximeremus, cum modo alia suppetant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratis profectui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupari dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio, omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac novas respectively in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinfertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen-

petitam a solutione enarrati depositi Capitularis exemptionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

§. 8. Decernentes ipsas præsentis literas, ac declarationes, & Sanctiones præinfertas, necnon exemptionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur; Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die XXIII. Nov. MDCCLXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostka Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati.

Vide Const. ed. 1726. Dec. 27. P. 3. & quædam alias ante & postpositas: in Tomo X.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dum Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi summe solliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beata memoria adolescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnique miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum factis adscriberemus.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masovia, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis

Clausula cum derogatoria.

Fides habenda transumptis.

CXX.

Dat. 31. Dec. 1726. An. 3.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.

Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatam morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum, & temporum vices soluto Seminario Vientiensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus aedes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimisque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed victa Stanislaus virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per cælestes juvenes, præsentem Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate trienniali spatio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Jesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itinere necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quaerente, divina gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Jesu tyrocinium, Dei amore inflammatus inquit, & pie obit.

§. 2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligeniensi in Diocesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per virum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tyrocinium Societatis Jesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admittitur, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perpicua pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salezio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore peccus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1618. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno atatis XVIIII. regularis tyrocinii mense decimo.

Stanislaus miraculis clari exuvie incorruptæ, proque eo Sanctorum Canonum adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentie adolescentis exuvia biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ mem. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniae in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicitatis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, om-

nium Christianorum veneratione dignissimis, per Stanislaus preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniae Regibus Sigismundo Uladislao, & Joanne Casimiro, de eo Sanctorum Canonum adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniae, magnique Ducatus Lituaniae, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit aliis venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

§. 4. Denique Stanislaus virtutibus per Clementem X. qui cum Polonis, & Lituaniis primarium apud Deum patronum assignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemniter rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislaus rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

§. 5. Mox per orationes, jejunia, & elemosinas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislaus Sanctorum Confessorum Canonum adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. Tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatum, ad honorem Sanctæ, & individuae Trinitatis, fidei Catholice exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaus Kostkam Polonum, Societatis Jesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonum adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christianos, tanquam vere Sanctum, honorari man-

Polonis, & Lituaniis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo Decretum vulgatur.

Beatus Stanislaus solemniter rite inter Sanctos connumeratur.

davimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incrementum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus solemnità, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

§. 6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemnità die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreae Apostoli Deo sacra in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragesimam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet, eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§. 7. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Kostkæ, & Aloysii Gonzagæ solemnità oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christianis tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concessio omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Stanislai Kostkæ, a peccatis nostris indignationem suam averteat, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, pridie Kal. Januariæ Pontificatus nostri Anno Tertio.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

- † Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.
- † Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
- † Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.
- † Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.
- † Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Prædix Presbyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.

† Ego Ludovicus Tituli S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.

† Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.

† Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

† Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.

† Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

† Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.

† Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.

† Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

† Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Penitentiarius.

† Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteris.

† Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Mariscus.

† Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.

† Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.

† Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.

† Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteris.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Aberonus.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiare indulgentiæ conceduntur.

Exponitur quidquid ge- sum in ejus Canonizatione.

Hæ literæ Apostolicæ ubique fidem obtineant.

Nemo eas infringere audeat.

Subscriptio- nes Pontificis, & Cardinalium.

1726.

& 1727.

1727.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariae de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

† Ego Nicolaus S. Mariae ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.

†

†

†

†

P. Card. Prodaturus.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus,

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

Dat. 2. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti exposi-
tio.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciae Bethicae Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime praeteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui praeteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis praefati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet -

Decretum
Capituli Ge-
neralis.

§. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papae Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit - *Esti praclari Ordinis vestri* - ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris Documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est - *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provincia Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bethicam hoc praeter ceteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistris in posterum constituantur triginta sex; in Bethica vero triginta; nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bethica, & triginta quinque in Aragonensi supersites Magisteri remanserint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa sa-*

cultate liceat praeterire, & excedere, quavis consuetudine, quae in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusia 5. Novembris 1726. - Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Rocchenis Ordinis Secretarius - Similiter fidem facio praedictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papae lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse - Idem qui supra Ordinis Secretarius -

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus praemissa quatenus ad dictam Provinciam Bethicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri, necnon dubia, quae super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari Decretum praesertim, quoad dictam Provinciam Bethicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bethica praefinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus praefatus quomodolibet augetur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quae dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quosdam felic. record. Innocentii Papae XII. Praedecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperitur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suae amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciae quae ceteris multo major existit, octo, partialitati Provinciae, quae ceteris multo major existit, octo, partialitati Extremadurae duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispanensi respective nuncupatis, utpote minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut praemittitur, auctis, aequa ratio distributionis pariter servetur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabilatur, praecipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciae, ac tria Extremadurae, ac totidem Magisteria Hispanensi partialitatibus praedictis assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciae partialitatis viginti, ac quaelibet è reliquis duobus Extremadurae, & Hispanensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum, locus esse debeat in eorum collatione omnes, & singulae conditiones, ac solemnitates, quae in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciae praefata ab eodem Innocentio Praedecessore per memoratas

Preces Pro-
vincialis Pro-
vinciae Bethi-
cae.Confirmatio
relati Decre-
ti.Ordinatio-
nes nonnul-
lae.

[suas